

סוף, ומשום זה העולה בָּאָה על
הרהור הלב.

רעיא מהימנא

ובחבור הקדמון אמר, רועה נאמן,
אותו טעם של נרְקָא היא אות יו"ד,
רביעית. אף כּף בחיזה שְׁמָה אדם,
שְׁאַרְבַּע פְּנִים שְׁלָה שְׁהָם יְהו"ה,
מקף שופר הולף סגולתא. שְׁלֹשׁ
חיות שְׁהָן שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים. (ע"ב

רעיא מהימנא).

זהר

ובחבור קדמון, עולת תמיד היא
רגל רביעית לפסא העליון. זו עולה
תמיד בכל יום מאלו הימים ששת
ימי בראשית. בשבת - על אחד
שנים, כּדי שיתוסף בה אור
ושלמות כמו שראוי, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

רעיא מהימנא

אמר הרועה הנאמן, המלכות בשש
ספירות היא עולה תמיד אצל אות
ו' שאַחוּזָה בְּהֵן. בֵּן י"ה, גְּנוּז
בבינה. ובאלו ספירות מאלו השש
עולה אצלו? ביום השלישי, הנקרא
תפארת. שפיום השבת נוספת עמו
נפש יתרה, שהיא בינה, ה' עליונה.
י' - אות בשבת, חכמה עליונה,
מלך מעטר בכתר, ומשום זה
בתפלת מוסף פתח יתנו לך.

ובראשי חדשיכם - וכי כמה
ראשים יש לה ללכנה? אלא הם
שתי נקודות פְּדָגְמַת זֶה נְקוּדָה
תחתונה - הלכנה, שני ראשים
שלה אלו שתי נקודות שְׁהָן עֲלֶיהָ
סגול. בראשונה הִזָּה פְּתַר על שני
מלכים פְּדָגְמַת זֶה, וְהִיתָה סְגוּלְתָא.
ולבסוף שְׁאַמְרָה אִי אֶפְשִׁי לְשַׁנֵּי
מלכים להשתמש בכתר אחד, אמר
לה הקדוש ברוך הוא: לכי ומעטי
את עצמך. ונרדה לרגליהם של שני
מלכים כמו זה, וְזֶהוּ נְקוּדָה סְגוּלָה.
מה שהיתה סגולתא, חזרה להיות
סגול.

לְגַבִּיָּה בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, עַד מַחְשְׁבֵתָא
עֲלָאָה, דְּלִית לָהּ סוּף. וּבְגִין דָּא, עוֹלָה קָא
אַתָּיָא עַל הַרְהוּר הַלֵּב.

רעיא מהימנא

ובחבורא קדמאה אמר, רעיא מהימנא, ההיא תגא
דנרקא, איהי יוד, רביעית. אוף הכי בחיזה
דשמה אדם, דארבע אנפין דיליה דאינון יהו"ה, מקף
שופר הולף סגולתא. תלת חיון, דאינון תריסר שבטין.

(ע"ב רעיא מהימנא).

זהר:

ובחבורא קדמאה, עולת תמיד, איהי רגל
רביעאה לְכַרְסֵיָא עֲלָאָה, דָּא
עולה תמיד בכל יום, מאינון יומין שית
דבראשית. בשבת על חד תרין, בגין דיתוסף
בה נהירו ושלמא כדקא יאות, וְהָא אַתְמַר.

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא, מלכו בשית ספירן איהי עולה
תמיד לגבי ו', דאחיד בהון. בֵּן י"ה, גְּנוּז בבינה.
ובאן ספירה מאינון שית סליקת לגביה. ביומא
תליתאה, דאקרי תפארת. דכיום השבת אתוסף עמיה
נפש יתרה, דאיהי בינה. ה' עֲלָאָה. י' אות בשבת,
חכמה עלאה. מלך מעוטר בכתר, ובגין דא, בתפלת
מוסף פתח יתנו לך.

ובראשי חדשיכם, וכי כמה רישין אית לה לסיהרא.
אלא אינון תרין נקודין, פְּגוּנָא דא, נְקוּדָה
תתאה סיהרא, תרין רישין דילה, תרין נקודין דאינון
עלה, סגול. בקדמיתא הוה כתר עלי תרי מלכין פְּגוּנָא
דא, וְהוּת סְגוּלְתָא. וּלְבַתֵּר דְאַמְרַת אִי אֶפְשִׁי לְשַׁנֵּי
מלכים להשתמש בכתר אחד, אמר ליה הקדוש ברוך
הוא, לכי ומעטי את עצמך. ונחיתת לרגלוי דתרין
מלכים, פְּגוּנָא דא וְהִינּוּ סְגוּלָה, מה דהות סגולתא,
אתהדרת סגול.